

ע"פ 41034/01/17 - גו'מעה בשאר וארי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 41034-01-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

גו'מעה בשאר וארי
ע"י ב"כ עו"ד פארס מוסטפא

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום
5.12.16 בת"פ 25083-05-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירת ניסיון לקבלת דבר במרמה, זיוף ושימוש במסמך מזויף. הוא נדון ל - 220 שעות של"צ, מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ וצו מבחן לשנה. הערעור מופנה כנגד ההחלטה להשאיר את ההרשעה על כנה.

2. ואלה המעשים: המערער היה לקוח של בנק אגוד ולחובתו עמדה יתרת הלוואה בסך 20,000 ₪. עובר לחודש ספטמבר 2013, פתח המערער חשבון בבנק יהב, ובמהלך אותו החודש פנה לבנק יהב בבקשת הלוואה בסך 100,000 ₪. כתנאי לקבלת ההלוואה, התבקש המערער להציג אישור כי חשבונו בבנק אגוד נסגר. ביום 13.11.13, זייף המערער מכתב של בנק אגוד, לפיו חשבונו נסגר ואין לו חובות כלפי אדם. המערער העביר את המכתב לבנק יהב, אך בשל ערנותה של הפקידה שהבחינה בזיוף, ההלוואה לא אושרה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת המערער. נטען כי הרשעת המערער תימנע ממנו מלקבל הסמכה ממוסד הבריאות לעסוק במקצועו כאופטומטריסט. בית משפט קמא ביסס את החלטתו, שלא לבטל את ההרשעה, על סעיף 13 לחוק העיסוק באופטומטריה, תשנ"א-1991, המתייחס לאדם שמחזיק רישיון, לאחר שהוסמך. לטענת הסנגור, המערער הינו בעל תואר ראשון באופטיקה, יש לו רישיון עיסוק באופטומטריה מטעם הרשות הפלסטינית, אולם מעולם לא עסק שם במקצוע זה, ובקשתו לקבלת רישיון ממוסד הבריאות לעסוק במקצוע בישראל טרם נענתה. לפיכך, יש לבחון את נפקות ההרשעה לצורך הכניסה למקצוע ולא בהקשר להרחקה מהמקצוע. נטען כי על מנת להיבחן במשרד ממשלתי נתבקשה הסכמתו של המערער לכך שמשרד הבריאות יוכל לעיין ברישום הפלילי שלו, הכולל תיקים פתוחים. כמו כן, הבקשה להיבחן מחייבת הצהרה בדבר היעדר הרשעות או תיקים פתוחים. דרישות אלה, לעמדת הסנגור, מלמדות כי מדובר במידע חיוני ורלבנטי העלול לגרום למערער נזק בלתי הפיך. עוד נטען כי המלצת שירות המבחן מבוססת לא רק על הפגיעה התעסוקתית במערער אלא גם על משקלם של סיכויי השיקום בעניינו, אותם לא בחן בית משפט קמא. כמו כן, הדגיש הסנגור כי המערער הודה במיוחס לו, הביע צער וחרטה, ונסיבות המקרה מלמדות כי המערער לא ביקש לקבל כסף מבלי להחזירו ומידת הנזק שהיתה עלולה להיגרם ממעשיו אינה בעוצמה שאינה מאפשרת ויתור על הרשעה. במהלך הדיון הוגש מסמך לפיו משרד החינוך מסרב לאפשר העסקת המערער. הודגש כי אין מדובר בגניבה והפגם המוסרי שנפל בהתנהלות המערער אינו בלתי ניתן להכלה, זאת לצד המלצת שירות המבחן, וההליך השיקומי אליו הסכים המערער להירתם.

המשיבה ביקשה לדחות הערעור. נטען כי המסמך שהוגש בדיון והמסמך שצורף להודעת הערעור מהווים ראיות חדשות והיה על המערער להגיש בקשה להגשתן, ומסמכים אלה לא הוגשו לבית משפט השלום. כיום המערער טוען לפגיעה בתעסוקתו כמורה ולא במקצועו. לגופם של דברים, נטען כי המערער עוסק במקצועו במשך שנים רבות, הלכה למעשה, ועל כן אינו יכול לטעון לנזק שנגרם. וכן, הוראת סעיף 13 לחוק האופטומטריסטים אינה מחייבת, קטגורית, אי תעסוקתו במקצוע זה. לכן, נוכח טיב מעשיו והסמכויות כאופטומטריסט, יתכן שמן הראוי שהרשויות תהיינה מודעות למעשיו. על כן, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 40 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים בני שנה עד שש שנים, בעל תואר ראשון באופטיקה, עובד כאופטומטריסט בחברה, מתגורר עם משפחתו בירושלים, ללא עבר פלילי. המערער לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, הביע צער, חרטה ובושה על התנהגותו, הסביר כי ביצע על רקע קשיים כלכליים והביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם כי למערער אין קווים עברייניים מגובשים באישיותו וכי מדובר בהתנהגות חריגה. יחד עם זאת, הוא נוטה, במצבי דחק, להגיב באימפולסיביות ללא שיקול דעת. במטרה למנוע פגיעה בפרנסתו הומלץ לבטל את הרשעתו, ולהשית עליו של"צ בהיקף של 220 שעות וצו מבחן.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה מצידו, מצבו האישי והמשפחתי, העדר עבר פלילי ותסקיר חיובי שניתן בעניינו על ידי שירות

מבחן. מאידך, לחובת המערער נזקפת העובדה שביצע שלוש עבירות באופן המלמד על תכנון ותחכום, ושירות המבחן התרשם כי במצבי לחץ הוא נוטה לפעול מבלי לשקול את השלכות מעשיו. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר': ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)). מעיון בחוק העיסוק באופטומטריה, תשנ"א-1991 לא עולה כי תנאי לקבלת הרישיון לעסוק בעיסוק זה הינו העדר עבר פלילי, או כי הרשעה בפלילים מונעת את קבלת הרישיון. לשם ביטול הרשעה אין די בחשש כללי וערטיילאי לפגיעה בעתידו של נאשם, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית העלולה להיגרם לו בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). במקרה דנן לא הוכח כי הרשעתו של המערער תוביל לפגיעה חמורה בו. לפיכך, בנסיבות דנן, החלטת בית משפט קמא מקובלת עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בה.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ח סיוון תשע"ז, 12 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים (בהסכמה).

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד